ומה אילו עבד כהן שברח ואשת כהן שמרדה על בעלה כולי

And what if by an עבד כהן who escaped and an אשת כהן who rebelled against her husband, etc.

OVERVIEW;

The גמרא continues its explanation of ר"מ that אשת is a חוב for עבד, since he can run away and still eat תרומה. However מ"ח also includes אשת כהן that she can eat even if she rebels against her husband. תוספות explains why it was necessary for חוב to discuss אשה where everyone agrees that מנו is a חוב for her.

לכך מזכיר אשת כהן כלומר כמו שאתם מודים לי באשה שהוא חוב אודו לי נמי בעבד - שת כהן מזכיר אשת מודים לי שאתם מודים לי mentions אשת, meaning that just as you admit to me regarding an אשת that עבד that עבד for her, so too should you admit to me regarding חוב for him, since they both lose the חוב rights.

והא דמסיים נמי אבל באשה חוב הוא לה הכל מדברי רבי מאיר¹ מדלא קאמר² אמרנו לו: And that which the ברייתא also concluded, 'אבל אשה חוב הוא לה' (but by a woman it is a דומ for her), it is all a continuation of r'' argument, since the did not interject the words (we said to him [to ברייתא before the words of אבל אשה, as the אבל אשה interjected previously each time a different party made a statement.

SUMMARY

ר"מ argued that just as it is a תוב by הוב it is similarly a עבד.

THINKING IT OVER

According to תוספות that ר"מ made the argument of 'אבל באשה; why does it say 'אבל', which (seemingly) indicates that אשה is different from עבד? 3

¹ The אבל was comparing an אשה since in the original ברייתא (or ברייתא) it clearly states: אבל (יב,ב (or ברייתא) אשה it clearly states: אשה חוב הוא לה וכר) explains here.

 $^{^2}$ תוספות rejects the notion that אבל was said by the רבנן to differentiate אשה from עבד [see "ב,ב ד"ה אבל on ב"ב,ב, [יב,ב ד"ה אבל as it did the previous times.

³ See רש"ש and סוכ"ד אות ב.